

A Fővárosi Ítéltábla a Czövek és Deme Ügyvédi Iroda (**fél címe**, ügyintéző: dr. Deme János ügyvéd) által képviselt felperes neve(**felperes címe**.) felperesnek, dr. Fördös Ádám ügyvéd (**fél címe**.) által képviselt I.rendű alperes neve(**I. rendű alperes címe**.) I. rendű, az **II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe)** II. rendű és ... jogtanácsos által képviselt **III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe)** III. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2020. január 30. napján 27.P.21.210/2016/64. számon meghozott és 71. sorszám alatt kiegészített ítélete ellen a felperes részéről 65. és 66. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg külön felhívásra az államnak 538.131 (Ötszázharmincnyolcezer-százharmincegy) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásnak a fellebbezés szempontjából releváns része szerint a felperes és az I. rendű alperes házastársak voltak. Életközösségük 2010. augusztus 25-én szakadt meg. Számos ingatlan és ingóság mellett házastársi vagyontársaságuk részét képezte a felperes neve... Bt. (a továbbiakban: Bt.) valamint a II. rendű alperestől felvett kölcsönökből (a továbbiakban: kölcsönök) eredő tartozások is. A III. rendű alperes a közös tulajdonú ingatlanokra bejegyzett vezetékgazd jogosultja. A felperes az életközösség megszűnését követően egyedül fizeti a közös tulajdonban lévő vagyontárgyak bérbeadásából származó bevételből a kölcsönök - 2019. június 25. napjától kezdődően 416,29 euró, illetve 1.105.113 forint összegű - törlesztőrészeit.
- [2] A felperes keresetében kérte az I. rendű alperessel közös házastársi vagyon megosztását a párti Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptké.) 26. és 27.

§-a, valamint a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 27., 28. és 31. §-a alapján. A vagyonmérlegben 24.500.000 forint közös tartozást feltüntetve és azt a maga jutója terhére elszámolva az I. rendű alperest kérte értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezni. Keresetleveléhez csatolta a II. rendű alperes által a kölcsönök 2015. február 13-án fennálló összegéről kiállított igazolást.

- [3] Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset jogalapját nem vitatta, de a közös vagyon megosztását felperestől eltérő módon kérte, melynek egyenlegeként a felperest 18.000.000 forint, egy összegű rendezés esetén 15.000.000 forint értékkülönbötet megfizetésére kérte kötelezni. A közös tartozások vonatkozásában rámutatott, hogy az életközösség megszakadása óta a felperes a kölcsönök törlesztőrészleteit a Bt. bevételeiből fizeti, így tehát megtérítési kötelezettsége nincs.
- [4] A II-III. rendű alperesek a kereset teljesítését nem ellenezték.
- [5] Az elsőfokú bíróság a - 71. sorszám alatt a Bt.-vel kapcsolatos rendelkezéssel kiegészített - ítéletével a felperes és az I. rendű alperes házastársi közös vagyonát akként osztotta meg, hogy a ... helyrajzi számú, természetben ... szám alatti, valamint a ... helyrajzi számú, természetben **I. rendű alperes címe.** szám alatti ingatlanok felperes nevén álló 1/2-1/2-ed tulajdoni illetőségét az I. rendű alperes, míg a ... helyrajzi számú, természetben ... és a ... helyrajzi számú, természetben ... utca ingatlanok I. rendű alperes nevén álló 1/2-1/2-ed tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta. Az I. rendű alperesnek a Bt.-ben lévő 7.500.000 forint névértékű üzletrészét a felperes tulajdonába adta, és rögzítette, hogy a felperes ezzel az alperesi üzletrész kizárólagos tulajdonosává válik. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 60 nap alatt fizessen meg a felperesnek 800.000 forint értékkülönbötet.
- [6] Az elsőfokú bíróság megkereste a ... Járási Hivatal Földhivatali Osztályát, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően a ... helyrajzi számú és a ... helyrajzi számú ingatlanokon az I. rendű alperes 1/2-1/2-ed tulajdonjogát törölje és egyidejűleg a tulajdonjogot a felperes nevére, míg a 800.000 forint értékkülönbötet megfizetésének igazolását követően a tulajdonjogot a ... helyrajzi számú és a ... helyrajzi számú ingatlanokon a felperes nevén álló 1/2-1/2-ed tulajdonjogot törölje és a tulajdonjogot az I. rendű alperes nevére jegyezze be. Az elsőfokú bíróság a kiegészítő ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte a Budapest Környéki Törvényszék Cégbíróságát, hogy a Bt. I. rendű alperes nevén álló 7.500.000 forint névértékű üzletrészét vezesse át a felperes nevére.
- [7] Az elsőfokú bíróság a II. és III. rendű alpereseket a fenti rendelkezések túrésára kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a peres felek a perben felmerült költségeiket maguk viselik. Kötelezte továbbá a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 750.000 forint kereseti illetéket, míg az ítélet szerint 750.000 forint kereseti illetéket az állam, a felmerült 301.080 forint szakértői díjat pedig a felperes viseli.
- [8] Ítéletének indokolása szerint a Ptké. 27. §-a értelmében alkalmazandó Csjt. rendelkezései alapján járt el. A vagyonmérlegben a négy ingatlan mellett a Bt.-t tüntette fel összesen 129.000.000 forint értékben. Ezeket akként osztotta meg, hogy a betéti társaságot és két ingatlant összesen 65.300.000 forint értékben a felperes, a másik két ingatlant pedig 64.100.000 forint értékben az I. rendű alperes tulajdonába adta. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy az I. rendű alperesnek kell 800.000 forint értékkülönbötet megfizetnie a felperes részére. A közös tartozások tekintetében kifejtette, hogy a felperes többszöri felhívás ellenére sem csatolta be a Bt. által kötött bérleti szerződéseket, de rögzítette, hogy az I. rendű alperes sem vitatta, hogy a felperes egymaga teljesítette a befolyt bérleti díj terhére a kölcsönök törlesztőrészleteit. Ennek fele összege a tulajdoni arányokra figyelemmel az I. rendű alperes terhére esett. A kölcsönök és a bérleti díj elszámolását azonban mellőzte, mivel erre

nem terjesztettek elő részletes elszámolást a felek.

- [9] A felperes kérte az elsőfokú ítélet kiegészítését a közös tartozások megosztására vonatkozó rendelkezéssel is, ezt azonban az elsőfokú bíróság elutasította. Erre tekintettel kérelmét fellebbezésként tartotta fenn. Kérte, hogy az ítélet tábla kötelezze az I. rendű alperest 13.453.280 forint fele részének, azaz 6.726.640 forintnak a megfizetésére.
- [10] Fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a csatolt banki igazolás szerint 2019. június 25-én 15.847.334 forint, illetőleg 5.946 forint, mindösszesen 15.853.280 forint közös tartozása állt fenn a feleknek a II. rendű alperes felé. Ebből 2020. február hónapig 400.000 forint/hó törlesztés a Bt. bérleti díj bevételeiből történt. Ezt a 2.400.000 forintot levonva 13.453.280 forint közös tartozás marad, melynek fele, azaz 6.726.640 forint megtérítésére köteles az I. rendű alperes. Az elsőfokú ítélet 7. oldal utolsó, és 8. oldal első bekezdésében említést tesz a tartozásokról, azok azonban a vagyonmérlegben nem szerepelnek passzívumként annak ellenére, hogy ezt az I. rendű alperes sem összegszerűségében, sem pedig a felperes általi törlesztés tényét illetően nem vitatta, mint ahogy a bérleti díj törlesztésre való felhasználását sem. A tartozásról a 2017. május 5-i, a 2018. április 3-i, a 2019. szeptemberi és a 2020. január 27-i előkészítő iratában is említést tett, a tartozások folyamatosan csökkenő összege levezethető.
- [11] Az I. rendű alperes az ítélet kiegészítésének elutasítása iránti kérelmében már előre jelezte, hogy amennyiben a bíróság fellebbezésnek tekinti a felperesi beadványt, úgy az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kéri az elsőfokú ítélet helyes indokaira tekintettel. A másodfokú bíróság felhívása ellenére azonban sem ő, sem II-III. rendű alperesek nem terjesztettek elő fellebbezési ellenkérelmet.
- [12] A fellebbezés alaptalan.
- [13] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes kizárólag az elsőfokú ítéletnek az I. rendű alperest értékkiegyenlítés megfizetésére kötelező rendelkezésének megváltoztatása és annak 6.726.640 forinttal való felemelése érdekében fellebbezett a közös tartozások elszámolásának mellőzése miatt. Ebből következően a közös vagyon megosztására vonatkozó egyéb rendelkezések a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 228. §-ának (4) bekezdése alapján - fellebbezés hiányában - jogerőre emelkedtek. Ezeket tehát a másodfokú felülbírálat nem érinthette. Az ítélet tábla a fellebbezést a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készületségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. §-ának (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírált körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a felek által indítványozott terjedelemben lefolytatta, ennek során az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokoltta tevő lényeges eljárási szabálysértést nem követett el, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte és a tényállást helyesen, azonban hiányosan állapította meg. Döntése ennek ellenére megalapozott és a másodfokú bíróság annak indokaival is egyetértett. Erre figyelemmel csupán kiegészítette a tényállást, illetőleg a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az indokolást az alábbiak szerint.
- [14] Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalást 2020. január 21-én berekesztette, és a Pp. 218. §-ának (1) bekezdése alapján határozathirdetésre halasztotta 2020. január 30. napjára, amelyről a jelen nem lévő alpereseket a jegyzőkönyv megküldésével rendelete értesíteni. A tárgyalásról készült 62. sorszámú jegyzőkönyv azonban a határozathirdetés időpontjáig nem került kiadásra az alpereseknek, azt csak később a 2020. február 21. napján - a meghozott ítélettel együtt - küldték meg részükre. A határozathirdetésen a felperes nem jelent meg, az alperesek pedig a fentiek

szerint nem is tudtak róla. Az elsőfokú bíróság a határozathirdetésen a tárgyalást újra megnyitotta, majd ismételten berekesztette, és ítéletet hozott. Az elsőfokú bíróság tehát úgy tartott az ügyben tárgyalást, hogy arra a Pp. 96. és 126. §-ában foglaltak ellenére nem idézte meg szabályszerűen a feleket, ami a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése szerinti lényeges eljárási szabálysértés. Ez azonban az adott esetben mégsem hatott ki az érdemi döntésre, mert az ismételten megnyitott tárgyaláson az elsőfokú bíróság csupán a felperes 63. sorszáma alatt érkezett beadványát ismertette. Azonban ennek a tartozások fellebbezésben vitássá tett megosztásával kapcsolatos része szó szerint megegyezett a felperes 57. számú beadványával, amelyet viszont az alperesek már ismertek. Erre tekintettel szükségtelen lett volna az elsőfokú eljárás e részének megismétlése és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, ezért az ítéletábró érdemben bírálta felül azt.

- [15] A másodfokú bíróság a megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a felperes és az I. rendű alperes a II. rendű alperessel kötött, ... azonosító számú szerződés alapján 62.100 euró szabad felhasználású kölcsönt, az ... azonosító számú szerződés alapján pedig 42.900 euró lakáskölcsönt vettek fel (14. számú felperesi beadvány mellékletét képező II. rendű alperesi adatszolgáltatás). Az életközösség megszakadásától, azaz 2010. augusztustól 2017. áprilisig tartó időszak alatt a felperes kamatra és tőkére összesen 19.904.198 forintot fizetett meg a II. rendű alperesnek, míg a birtokában maradt közös vagyoni tárgyak bérbeadásából 27.540.000 forint bevétele származott (16. számú felperesi beadvány II. pont). Ezt követően a 2017. áprilistól 2019. júniusig tartó időszakban a felperes havi 240.000 forint törlesztőrészletet fizetett a II. rendű alperesnek (felperes személyes előadása, 20. számú jegyzőkönyv 3. oldal első bekezdés utolsó mondat). A feleknek 2019 júliustól a futamidő végéig, azaz 2020. szeptemberig a szabad felhasználású kölcsön után további 15x1.105.113 forint, mindösszesen 16.576.695 forint, a lakáskölcsön után pedig 15x416,27 euró, mindösszesen 6259,5 euró, 340Ft/euró árfolyammal számolva hozzávetőleg 2.128.077 forint, mindösszesen tehát 18.704.772 forint törlesztést kellett megfizetniük (57. számú felperesi beadvány és a mellékletét képező, a kondícióváltozásról és a törlesztőrészlet összegéről szóló II. rendű alperesi értesítés). A Bt.-nek 2017. április után havi nettó 800.000 forint bérleti díj bevétele keletkezett (27. számú felperesi beadvány mellékletét képező számlák).
- [16] Azt tehát bizonyítják az okiratok, hogy a házasság feleknek volt közös tartozása. Ez egyébként a perben nem is volt vitás közöttük. A tartozás pedig a Csjt. 27. §-ának (1) bekezdése alapján - mint passzív vagyonelem - a házastársi vagyonszösségük részét képezi, az tehát mindkettőjüket egyenlő arányban terheli. A közös tartozások sorsának kérdése a házastársi közös vagyonszösség megosztása iránti perekben többnyire két aspektusban szokott felmerülni. Egyrészt mi a jogi sorsa a megosztás pillanatában esetleg még fennálló tartozásnak, másrészt hogyan kell rendezni az egyik, vagy másik házastárs által a különvagyona terhére esetlegesen eszközölt törlesztéseket. A felperes keresetlevelében a még fennálló kölcsöntartozásait a vagyonszösségben feltüntette és azokat a maga jutójához hozzászámította (abból levonta). Ezzel lényegében a még fennálló tartozás fele részének I. rendű alperes általi megfizetését kérte. Az életközösség megszakadása után általa megfizetett részletekkel kapcsolatos igénye nem volt.
- [17] Utóbb azonban a 16. sorszáma beadványában előadta azt is, hogy a kölcsönöket az életközösség megszakadása óta egyedül törleszti, de a megfizetett összeget csökkentette a közös vagyonszösségbe tartozó, az életközösség megszűnése után általa birtokba vett dolgok bérbe adásából származó bérleti díjjal. Sőt kimutatta, hogy a bérleti díjból 7.635.802 forint többlet keletkezett. Így lényegében - egyébként helyesen - elismerte azt, hogy a közös vagyonszösség hasznosításából származó bevételek kapcsán neki is elszámolási kötelezettsége van az I. rendű alperes felé. Ezzel egyetértve az I. rendű alperes a 17. számú beadványában maga is előadta, hogy a 7.635.802 forint bérleti díj többlet fele őt illeti. Ám ezzel indirekt módon a felperes által megfizetett részletekkel kapcsolatos

megtérítési kötelezettségét maga is tudomásul vette. A felperes tehát továbbra sem támasztott - és életközösség megszakadásától 2017. ápriliséig tartó időszakra nézve a fentiek szerint nem is támaszthatott volna - megtérítési igényt az I. rendű alperessel szemben.

- [18] A felperes 57. sorszám alatt csatolta a 2019. július időszaktól kezdődően fizetendő törlesztőrészletek és a tartozás 2019. június 25-i összegét igazoló banki kimutatásokat. Erre vonatkozó nyilatkozat hiányában azonban helyesen tekintette az elsőfokú bíróság úgy, hogy a felperes a keresetlevelében előadottakhoz hasonlóan továbbra is csak a még fennálló tartozás megosztását kéri, és az általa megfizetett részletekkel kapcsolatban nincs igénye. Ebből következően helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján a közös tartozásokkal kapcsolatos elszámolás nem elvégezhető. Ennek az az oka, hogy a benyújtott igazolás értéknapijából (2019. június 25.) a tárgyalás berekesztéséig további 6 hónap telt el, és a felperes nem csatolta az időközben esedékessé vált törlesztő részletek megfizetését, vagy ennek hiányában a tartozás tárgyalás berekesztésekor még fennálló összegét igazoló okiratokat. Ez pedig a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a felperes kötelezettsége lett volna, hiányuk pedig az ő terhére esik. A felperes a fellebbezésében hivatkozott beadványaiban kétségtelenül foglalkozott a közös tartozások kérdésével, de azok a vita eldöntéséhez szükséges, de hiányzó fenti adatokat nem igazolták, s a kiállításukat követő időpontra tekintettel nem is igazolhatták. Elutasító döntését az elsőfokú bíróság az ítélet fellebbezésben megjelölt részeiben a Pp. 221. §-ának megfelelően indokolta is. A közös tartozások kérdésében való döntés bizonyítékok hiányában való mellőzése tehát nem kifogásolható.
- [19] Megjegyzi továbbá az ítéletábra, hogy a felperesnek az általa az életközösség megszakadása után kifizetett részletek megtérítése iránt sem lehetett volna megalapozott igénye. A 2017. ápriliséig terjedő időre ugyanis ő maga mutatta ki a 16. számú beadványában, hogy a bérleti díjak összegét is figyelembe véve még inkább neki lenne fizetési kötelezettsége az I. rendű alperes felé.
- [20] Elfogadva a felperes által a fenti időszak tekintetében követett számítási mód helyességét, az ítéletábra arra jutott, hogy a 2017. április és 2019. június hónap közötti időszakra is többlet mutatható ki a felperes javára. A 2018. február 13. napján tartott tárgyaláson ugyanis a felperesi képviselő azt adta elő (20. számú jegyzőkönyv 7. oldal alja), hogy a Bt. bérleti díj bevétel havi 400.000 forint, de a 2018. április 19-én tartott tárgyaláson ezzel ellentétben a felperes már elismerte, hogy - bár a bérleti szerződéseket nem sikerült fellelnie - a bérleti díj összege valójában 1.016.000 forint, azaz nettó 800.000 forint. Ugyanis az ingatlan és a gépek után is kap a Bt. 400.000-400.000 forint bérleti díjat (23. számú jegyzőkönyv második oldal első bekezdés). Majd 27. sorszám alatt csatolta is a Bt. által kiállított, ez utóbbi előadását igazoló számlákat. Később ugyan, a 2019. június 25-én tartott tárgyaláson a felperesi képviselő már ismét azt állította, hogy 1000 euró a bérleti díj bevétel (56. sorszámú jegyzőkönyv első oldal), az 57. sorszámú beadványában pedig 400.000 forinttal számolt. Ezek az újabb tényállítások azonban a csatolt számlákkal szemben semmilyen módon nincsenek bizonyítva. Mindezek alapján a másodfokú bíróság tényként azt fogadta el, hogy a továbbra is a felek közös tulajdonát képező Bt. összesen havi nettó 800.000 forint bevételhez jut bérbeadás címén. A 2017. április és 2019. június hónap közötti időszakra, azaz 27 hónapra számolva tehát 21.600.000 forint bérleti díj bevétele keletkezett.
- [21] A felperes 240.000 forintban jelölte meg a kölcsönökre megfizetett törlesztés havi összegét, amit a másodfokú bíróság - a felperesre kedvezően - szintén elfogadott, noha a 25. sorszám alatt csatolt bankszámlakivonat szerint például a 2018. májusi törlesztés csak 215.817 (86.104+22.264+107.449) forint volt. A 2017. április és 2019. június közötti 27 hónapban tehát a felperes összesen 6.480.000 forintot fizetett meg a II. rendű alperesnek. A bérleti díjak és a törlesztés különbözete így ebben az időszakban 15.120.000 forint, ismét a felperes javára. Megtérítési kötelezettsége tehát az I. rendű

alperesnek ekkor sem keletkezett.

- [22] A 2019. július és 2020. szeptember, azaz a futamidő vége közötti időszakban - 15 hónapot számításba véve - a felperes 12.000.000 (15x800.000) forint bérleti díj bevételre tett szert. Ha a II. rendű alperes 57. sorszám alatt csatolt értesítése szerint a teljes tartozást visszafizette, akkor a szabad felhasználású kölcsönre 15x1.105.113, összesen 16.576.695 forintot, a lakáskölcsön után pedig 15x416,27, mindösszesen 6259,5 eurót fizetett meg. A felperes a fellebbezésben a 2019. júliust követő időszakra vonatkozóan a lakáskölcsön euróban meghatározott összegét elmulasztotta forintra váltani és - az I. rendű alperesre kedvezőbb módon - az 5.945,83 euró összeget adta hozzá a szabad felhasználású kölcsön forintban meghatározott összegéhez. Így összesen csak 15.853.280 forinttal kalkulált. Ez ugyan 3.853.280 forinttal meghaladja ezen időszak bérleti díj bevételét, tehát elvileg az I. rendű alperesnek lenne megtérítési kötelezettsége, de a korábbi időszakokban a fentiek szerint kimutatott, ezt jelentősen meghaladó bérleti díj többletre tekintettel mégis alaptalan a felperes követelése.
- [23] Minderre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az indokolás kiegészítése mellett helybenhagyta.
- [24] A felperes fellebbezése tehát nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban pervesztesnek tekinthető, tárgyalás és fellebbezési ellenkérelem előterjesztésének hiányában azonban az alpereseknek nem merült fel másodfokú perköltsége. Így arról a másodfokú bíróságnak nem kellett rendelkeznie. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 538.131 forint fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3), a Pp. 78. §-ának (1), illetőleg a költségmentességnek a bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján a felperes köteles külön felhívásra megfizetni az államnak.

Budapest, 2020. november 17.

dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

dr. Örkényi László s. k. előadó bíró. Kollár
Zoltán s. k. bíró